

W A N D

Stockholms Hälso ungdoms tidning. Nr 4. Årg. 2. 29 mars.-62

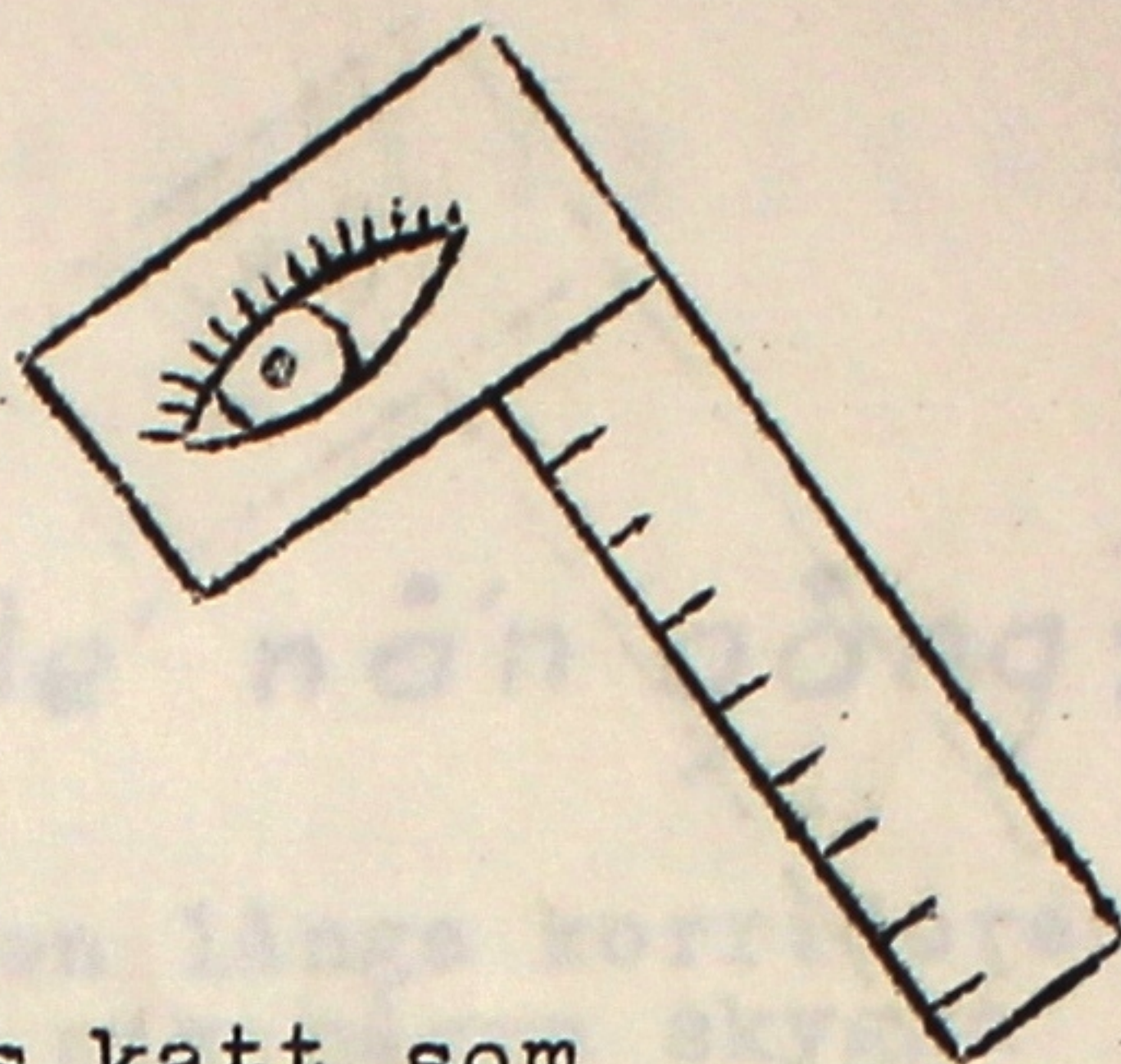
Söndag 1 april kl. 9.57
Promenad till Arlanda.
Samling Stora Hopargränd
1 - 2 Gamla Stan. (Med-
tag tre par skor)

Söndag 15 april kl 10.00
Samling vid Central-
stationens stora in-
gång för färd till hem-
ligstäplat mål. Med-
tag matsäck och gott
humör.

Söndag 8 april kl 18.30
Klubbträff. Birkagården,
Karlbergsvägen 76 1 tr.
OBS! Specialerbjudande:
Om du tar med en kamrat
som ännu ej är medlem i
klubben kostar det för
er båda endast kr 1:50
(inkl. oms). OBS! Ett
tillfälle som kanske
aldrig återkommer. OBS!
Ordinarie pris: 1:50 /
medlem, 2:- /övriga.
OBS! Ni spar 2:- på
detta enastående arran-
gemang.

Varje måndag kl 19.00 samlas
"Snörpsektionen" på Birka-
gården, Karlbergsv. 76. 3 tr.

Ur red:s synvinkel

Våren har kommit och Johanssons katt som inte besväras av mänskliga fördomar, mindervärdeskänslor och lagar om oljud på allmänna platser drar högljutt jamande ut på giljarstråt bland de sista snödrivorna.

Alice Babs sjunger "Fråga mig icke varför mitt hjärta klappar så hårt i dag" och klubbmedlemmarna frågar "Varför kommer det ingen tidning?"

Den sista frågan anser jag nöjaktigt besvarad i och med att ni läser detta, ty detta är den efterfrågade tidningen.

Klubbens grundare, f.d. ordförande och nuvarande hedersmedlem Sixten Albertus inleder i detta nummer en artikelserie kallad "Vårt förbund." Första avsnittet behandlar det ideella arbetet och i nästa nummer fortsätter han med att ventilera ungdomsarbetet.

I den lättare avdelningen presenteras en kanske icke helt allvarlig berättelse om skolliv sett från lärarens sida.

För övrigt har det blivit aktuellt med en ny redaktionsstab. De gamla har visat sig så överhopade med annat arbete att de knappast haft tid att övervaka att deras namn kommit med i tidningen så nu har alla som gärna velat få ett ord med i laget när det gäller tidningens utformning sitt livs chans. Ring mig gärna någon kväll så får vi se om vi inte tillsammans skall kunna göra en hel del kul av och i denna tidning.

För övrigt vill jag tillönska er en riktigt trevlig vår i klubbens tecken.

Miaau på er!
Red.

VA!

Nr 4

Årg. 2. 29 mars 1962

Red. och ansvarig utgivare:

Roberth Wickström

Medarbetare:

Barbro Albertus
Hans Lindqvist
Sixten Albertus

Redigering, tryckning och layout:

Roberth Wickström

Redaktion:

Björkbacksv. 30
Bromma
Tel 26 54 59.

Utkommer c:a var tredje vecka. Tvättas som ylle.

Redaktionsmedlemmar:

Sänt e' livet !

eller

Här u vari me' om de' nån gång?

En ödselig tystnad gastkramar den långa korridoren. Genom fönstret i bortre ändan letar sig några skygga ljusstrålar fram mellan de ändlösa raderna av ytterplagg som dekorerar ena långväggen. Plötsligt ljuder en ettrig signal. Det är rast. Den ena klassrumsdörren efter den andra öppnas långsamt. Makligt sättes ytterkläderna på och snart liknar allt en tjock deg, som väller fram genom korridorer och nedför trappor. Ett och annat russin sätter sig på tvären i en trång passage men lossnar vid en lärarinns milda tillsägelse: "gå ut nu små barn". I en annan korridor hörs ljudet av en lärares tordönsstämma: "å så raskar vi på ut!". Men då jäser degen på grund av den fysikaliska företeelsen att väggar, golv och tak försätts i vibrationer av de akustiska vågorna och ge upphov till friktionsvärme genom molekylnas häftigare gnidning mot varandra.

När nästan alla korridorer och trappor rensats ringer det in. Med ett illvrål stormar de nyss så sävliga eleverna framåt, uppåt, utåt, nedåt sträck. När stormen lagt sig och envar gått till sitt för att sitta av ännu en timme gör Du och Jag oss osynliga, kryper genom ett nyckelhål och klamrar oss fast vid var sitt häftstift på anslagstavlan i klassrummet. Läraren står framme vid katedern och eleverna står som tända ljus vid sina platser.

- God morgon. Var så god och sitt. hörs andra morgontimmens standardfras från katedersidan.

- Tack detsamma. kommer det rappt från tjugofemton till synes mättade munnar. Ljusen, förlåt, eleverna, sätter sig. Klassboken slås upp för ifyllande av frånvaron.

- De frånvarande räcker upp en hand så får vi se vilka som är borta. Allmän tystnad, ingen hand syns i vädret.

- Jasså. Inga är borta.

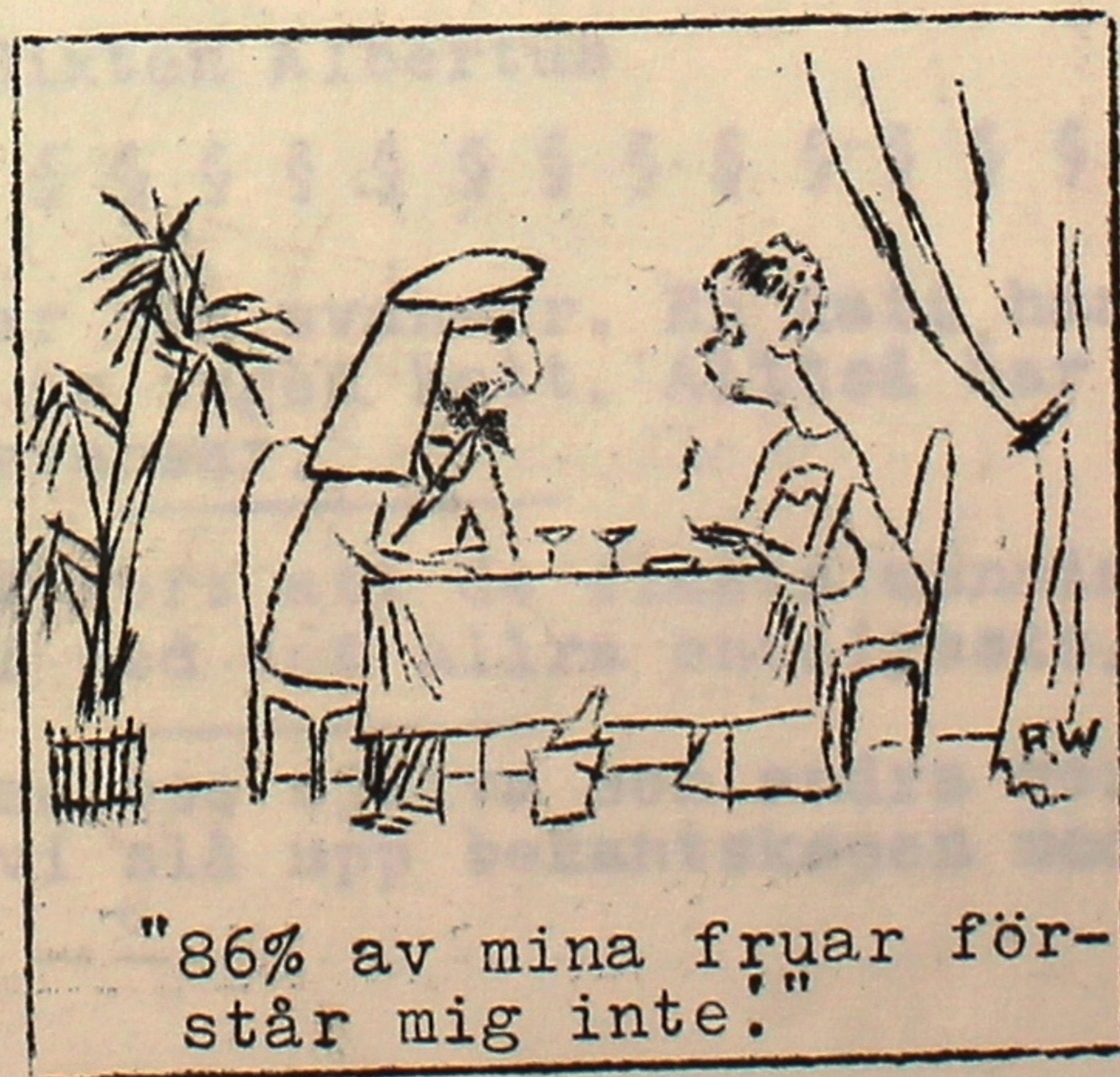
- Nej, jag är här, magistern. ropar Inga Frisk.

- Frisk var sjuk i går, men i dag är Frisk frisk. passar klassens spjuver på att inflicka.

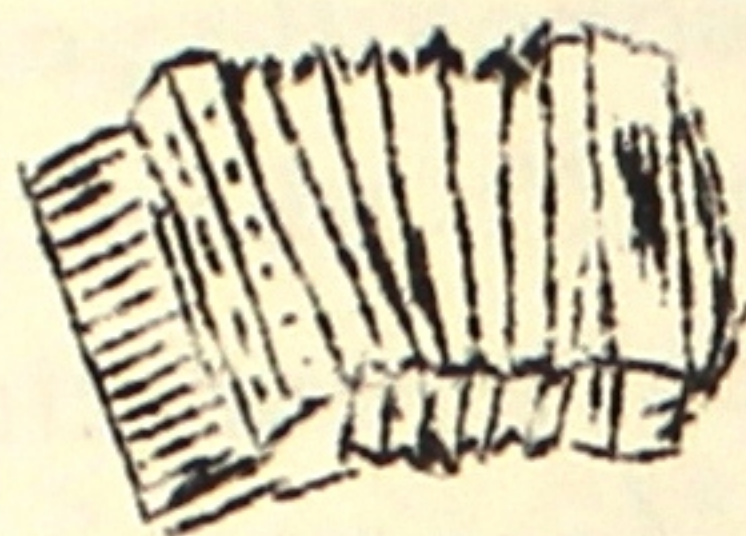
Skrattsalvorna ekar mellan de sju knallarna från Sjuhäradsbygden i Älvsborgs län.

- Inget bråk här, för då får ni räkna med allmänt bråk. Låt se förresten vad ni kan minnas om förkortning.

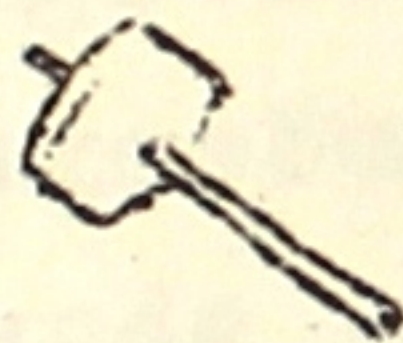
Forts i nästa nr.

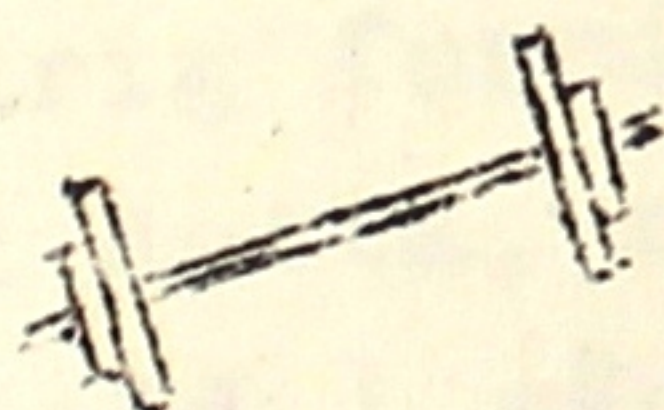
Hänt i klubben:

Lördagen den 10 mars gick Stockhus traditionella maskerad av stapeln. För dansmusiken svarade "Stockholms Hälsoorkester" med den äran och bejublad gästartist var svenske mästaren på dragspel Sone Banger. Praktiskt taget alla närvarande voro väl maskerade och den jury som hade att utse bästa maskerna hade en nära nog hopplös uppgift. "Spöket" Hans Lindqvist och "geischan" Barbro Albertus fick pris för bästa maskerna. En lyckad kväll tyckte de som var där!

17 - 18 mars hade Hälsofrämjandet årsmöte i Uddevalla. Klubbens representanter var Kent Haning och Lillemor Svensson.

17 - 18 mars anordnade Stockholms Frisksportdistrikt klubbledarkuts på Gräddö. Inger Gottfridsson, Barbro Holst och Robert Wickström deltog och vi får väl så småningom se ett och annat resultat av detta i klubbprogrammet.

17 - 18 mars var det meningen att det skulle skidorienteras vid Lida. Då femtio procent av klubbmedlemmarna tyvärr redan tycktes ha lämnat in skidorna för sommarförvaring utmynnade det hela i kombinerad skid- och promenadutflykt. Stenkul?

Söndagen den 25 mars klubbträffades vi på Birkagården. Som vanligt lekte, åt och dansade vi. Dessutom rapporterade Kent och Lillemor från förbundsårsmötet.

Om du har älskat

allt detta...

Om du har älskat dovhjortens lätta steg genom ormbunkarna i den tidiga morgonen när dimslöjorna stiger upp ur den lilla dalen; och tjäderns rop från frötallens krona; och den vemodiga ömheten i skogsduvornas lockrop till varandra; och gräsandens vinande flykt över skogstjärnens blanka vattenyta; och haren som kommer utskuttande på kålåkern i skymningen - om du har älskat allt detta, och alltså jämt älskar det, var då **aktsam** med eld i skogen.

Om du har älskat den djupa svala skuggan vid middagstimmen och höken kretsande i det blå; den middagssömniga skogens förtrollande stillhet doftande av kåda och bär; och en frid som omflyter dig och genomflyter dig som naturens egen lugna puls; och vetskapen att här finns intet jäkt och har aldrig funnits något jäkt - om du en gång har älskat allt detta, och funnit läkedom däri, var då **aktsam** med eld i skogen.

Om du har älskat skuggorna, som förlängs om aftonen när rådjuren smyger sig fram igen, och den befjädrade vakteln; och känslan att de närmaste åsarna i skymningen rycker närmare; om du i denna lyhörda tystnad har älskat plasket av en regnbågsskimrande forell som slår, eller en blanklax på väg upp från havet; den mystiska vissheten att du inte är en främling för träden, eller för aftonen, eller för deras skapare - om du har älskat allt detta och är tacksam, var då **aktsam** med eld i skogen.

B. H. Lampman.
